

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2012/2002,
annettu 11 päivänä marraskuuta 2002,
Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 159 artiklan kolmannen kohdan ja 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean päätöslauselman ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Silloin, kun suurkatastrofeja tapahtuu, yhteisön olisi osoitettava solidaarisuutta asianomaisten alueiden väestöä kohtaan myöntämällä taloudellista tukea kaikkien katastrofin vaikutuksista kärsineiden alueiden normaalien elinolosuhteiden palauttamiseksi mahdollisimman nopeasti. Rahaston toimenpiteet olisi käynnistettävä pääasiassa luonnonmullistusten yhteydessä.
- (2) Olemassa olevien taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta edistävien välineiden avulla voidaan rahoittaa toimia riskien ehkäisemiseksi ja tuhoutuneen infrastruktuurin korjaamiseksi. Olisi kuitenkin otettava käyttöön nykyisten yhteisön välineiden lisäksi erillinen väline, jonka avulla yhteisö voi toteuttaa kiireellisiä ja tehokkaita toimia, joilla myötävaikutetaan siihen, että väestön välittömiin tarpeisiin vastaavat pelastuspalvelut saadaan toimimaan mahdollisimman nopeasti, ja edistetään tärkeimpien tuhoutuneiden infrastruktuureiden lyhyen aikavälin jälleenrakentamista. Näin voidaan helpottaa katastrofeista kärsineiden alueiden taloudellisen toiminnan elpymistä.
- (3) Euroopan unionin solidaarisuuden olisi ulotuttava myös maihin, jotka parhaillaan neuvottelevat liittymisestään unioniin. Tämän asetuksen ulottaminen koskemaan myös kyseisiä maita, merkitsee, että on viitattava perustamissopimuksen 308 artiklaan.
- (4) Yhteisön tuen on täydennettävä kyseisten valtioiden omia toimenpiteitä, ja sen on katettava osa suurkatastrofin aiheuttamien vahinkojen korjaamisesta aiheutuneista julkisista menoista.
- (5) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tämän välineen mukainen tuki olisi rajattava koskemaan sellaisia suurkatastrofeja, joilla on vakavia vaikutuksia kansalaisten elinoloihin, luonnonympäristöön tai talouselämään.
- (6) ”Suurkatastrofeina” olisi pidettävä kaikkia katastrofeja, jotka aiheuttavat vähintään yhdessä asianomaisessa valtiossa huomattavia vahinkoja joko rahallisesti arvioituna tai prosentuaalisesti bruttokansantulosta laskettuna. Jotta voitaisiin reagoida myös sellaisiin katastrofeihin, jotka tosin ovat vakavia mutta joiden aiheuttamat vahingot eivät ylitä vaadittuja vähimmäisrajoja, tukea voidaan antaa myös poikkeuksellisissa olosuhteissa silloinkin, kun sama katastrofi koettelee myös tukikelpoista naapurivaltiota tai kun katastrofista aiheutuu vakavia ja pitkäaikaisia vaikutuksia huomattavan väestönsosan elinoloille tietyllä alueella.
- (7) Yhteisön toiminta ei saisi vähentää niiden kolmansien osapuolten vastuuta, jotka ovat ”saastuttaja maksaa” -periaatteen mukaisesti ensisijaisesti vastuussa aiheuttamistaan vahingoista, eikä johtaa ennalta ehkäisevien toimien laiminlyömiseen jäsenvaltioiden tai yhteisön tasolla.
- (8) Välineellä olisi erityisesti varmistettava, että voidaan nopeasti päättää sille varattujen erityismäärärahojen sitomisesta ja maksamisesta viipymättä. Hallinnolliset menettelyt olisi mukautettava tämän mukaisesti ja rajoitettava ainoastaan ehdottomasti tarpeelliseen. Tässä tarkoituksessa Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat 7 päivänä marraskuuta 2002 tehneet toimielinten välisen sopimuksen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoittamisesta täydentäen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta.

⁽¹⁾ Ehdotus tehty 20. syyskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 24. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Päätöslauselma annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (9) Edunsaajavaltion kannalta voi olla suotavaa ottaa alue- tai paikallisviranomaiset mukaan kyseisen valtion perustuslaillisten, institutionaalisten, oikeudellisten ja varainhoitoa koskevien säännösten mukaisesti täytäntöönpanosopimuksen tekoon ja täytäntöönpanoon, vaikka vastuu tuen täytäntöönpanosta ja yhteisön rahoitustukea saavien toimien hallinnosta ja valvonnasta kuuluukin aina edunsaajavaltiolle.
- (10) Tämän välineen käyttöön liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä olisi voitava mukauttaa tilanteen kiireellisyyden mukaan.
- (11) Tästä välineestä rahoitettavat toimet eivät saisi saada samanaikaisesti muuta seuraavien asetusten nojalla myönnettävää tukea: koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1164/94 ⁽¹⁾, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾, taloudellisen tuen myöntämisestä Unkarin tasavallalle ja Puolan tasavallalle 18 päivänä joulukuuta 1989 annettu asetus (ETY) N:o 3906/89 ⁽⁴⁾, liittymistä edeltävästä rakennepolitiikan välineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1267/1999 ⁽⁵⁾, yhteisön tuesta maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1268/1999 ⁽⁶⁾, Phare-ohjelman yhteydessä täytäntöönpantavasta rajatylittävän yhteistyön ohjelmasta 18 päivänä joulukuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2760/98 ⁽⁷⁾, Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneille valtioille osana liittymistä edeltävää strategiaa annettavan tuen yhteensovittamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 3906/89 muuttamisesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1266/1999 ⁽⁸⁾, Kyproksen tasavallan ja Maltaan tasavallan liittymistä valmistelevan strategian mukaisten toimien toteuttamisesta 13 päivänä maaliskuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 555/2000 ⁽⁹⁾ tai Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöksistä 18 päivänä syyskuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2236/95 ⁽¹⁰⁾. Erityisten vahinkojen korvaamiseen liittyvien yhteisön tai kansainvälisten välineiden nojalla korvatulle vahingolle ei voida myöntää samaan tarkoitukseen tukea tämän välineen nojalla.
- (12) On tarpeen varmistaa mahdollisimman suuri avoimuus yhteisön taloudellisen tuen täytäntöönpanossa sekä määrärahojen käytön asianmukainen valvonta.
- (13) On tarpeen varmistaa huolellinen varainhoito, jotta yhteisö pystyy osallistumaan toimintaan myös siinä tapauksessa, että saman vuoden aikana tapahtuu useampia suurskatastrofeja.
- (14) Poikkeustapauksissa ja katastrofin tapahtumisvuonna tämän välineen puitteissa käytettävissä olevien rahoitusvarojen mukaan on tarpeen säätää mahdollisesta tämän välineen nojalla seuraavan vuoden rahastovaroista myönnettävästä lisätuesta.
- (15) Olisi vahvistettava määräaika myönnetyn tuen käyttämiselle ja velvoitettava tukea saavat valtiot perustelemaan saamansa tuen käyttö. Tuki, joka on saatu myöhemmin takaisin kolmansilta osapuolilta tai joka on saatu vahinkojen lopullisen arvioinnin perusteella ylimääräisenä, olisi perittävä takaisin.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 25.5.1994, s. 1, asetus sellaisena, kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1265/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 62).

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 80, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EYVL L 375, 23.12.1989 s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 73, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 87, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EYVL L 345, 19.12.1998, s. 49, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1596/2002 (EYVL L 240, 7.9.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽⁹⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 3, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1655/1999 (EYVL L 197, 29.7.1999, s. 1).

- (16) Poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi olisi tarpeen säätää, että kesästä 2002 alkaen katastrofien koettelemat valtiot voivat päästä osallisiksi tämän välineen mukaisesta tuesta.
- (17) Pikaisen avun varmistamiseksi viimeaikaisten tulvien koettelemille maille tämä väline tulisi hyväksyä kiireellisesti. Tästä syystä on tarpeen myöntää poikkeus kansallisten kansanedustuslaitosten asemasta Euroopan unionissa tehdyn, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan I osan 3 kohdan mukaisesta kansallisten kansanedustuslaitosten kuuden viikon harkinta-ajasta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perustetaan Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, jäljempänä 'rahasto'. Sen tarkoituksena on, että yhteisö voi reagoida nopeasti, tehokkaasti ja joustavasti hätätilanteissa tässä asetuksessa määritellyn edellytyksin.

2 artikla

1. Rahaston toimenpiteet voidaan käynnistää jäsenvaltion tai Euroopan unionin jäsenyydestä parhaillaan neuvottelevan valtion, jäljempänä 'edunsaajavaltio', pyynnöstä pääasiassa silloin, kun kyseisen valtion alueella tapahtuu sellainen luonnonmullistus, jolla on vakavia vaikutuksia yhden tai useamman alueen taikka yhden tai useamman valtion kansalaisten elinoloihin, luonnonympäristöön tai talouselämään.

2. Tässä asetuksessa 'suurkatastrofilla' tarkoitetaan kaikkia katastrofeja, jotka aiheuttavat vähintään yhdessä valtiossa tuhoja, joiden arvioitu laajuus on joko yli 3 miljardia euroa vuoden 2002 hintatason mukaan tai yli 0,6 prosenttia kyseisen valtion bruttokansantulosta.

Poikkeuksellisesti voidaan rahastosta myöntää tukea myös rajanaapurina oleville jäsenvaltioille tai Euroopan unionin kanssa liittymisneuvotteluja käyville valtioille, joita on koetellut sama katastrofi.

Silloinkin, kun ensimmäisessä alakohdassa säädetyt määriä koskevat arviointiperusteet eivät täyty, voidaan kuitenkin poikkeuksellisissa tilanteissa myöntää rahastosta tukea alueelle, kun aluetta on koetellut sellainen poikkeuksellinen katastrofi, pääasiassa luonnonkatastrofi, jolla on vakavia ja pitkäaikaisia vaikutuksia huomattavan väestöosan elinoloille ja talouden vakaudelle alueella. Tämän alakohdan nojalla myönnettävän tuen vuosittainen määrä ei saa ylittää 7,5:tä prosenttia rahaston käytössä olevien varojen vuosittaisesta määrästä. Erityistä huomiota kiinnitetään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määriteltyihin syrjäisiin ja eristyneisiin alueisiin, saarialueisiin ja syrjäisimpiin alueisiin. Komissio tutkii erittäin tarkasti sille tämän alakohdan nojalla esitetyt pyynnöt.

3 artikla

1. Rahastosta myönnettävät varat maksetaan tukena. Tuki myönnetään edunsaajavaltiolle kertaluonteisena kunkin katastrofin osalta erikseen.

2. Rahaston tavoitteena on täydentää edunsaajavaltioiden toimia ja kattaa jokin osuus niiden julkisista menoista asianomaisten maiden auttamiseksi toteuttamaan katastrofin luonteen mukaan seuraavia ensisijaisia hätätoimia:

- a) perusrakenteiden ja palvelujen toiminnan välitön uudelleenkäynnistäminen energia-, vesi- ja jätevesihuollon, televiestinnän, liikenteen, terveydenhuollon ja opetuksen alalla;
- b) väestön välittömästi tarvitsemista tilapäisistä majoitusjärjestelyistä ja pelastuspalveluiden rahoituksesta huolehtiminen;
- c) varojärjestelmän infrastruktuureiden turvallisuuden välitön varmistaminen ja kulttuuriperinnön välittömät suojelutoimenpiteet;
- d) tuhoja kärsineiden alueiden, luontoalueet mukaan lukien, välitön puhdistaminen.

3. Rahastosta maksetaan tukea ainoastaan sellaisten toimenpiteiden rahoittamiseen, joilla korvataan vahinkoja, jotka eivät ole vakuutuskelpoisia, ja se peritään takaisin 8 artiklan mukaisesti, jos jokin kolmas osapuoli korvaa vahingon korjaamisesta aiheutuvat kulut myöhemmin.

4 artikla

1. Valtio voi toimittaa komissiolle mahdollisimman pian ja viimeistään kymmenen viikon kuluessa katastrofiin liittyneen ensimmäisen vahingon aiheutumispäivästä rahaston tukea koskevan hakemuksen, jossa annetaan kaikki käytettävissä olevat tiedot muun muassa seuraavista seikoista:

- a) katastrofin aiheuttamat kokonaistuhot ja niiden vaikutus asianomaiseen väestöön ja talouteen;
- b) arvio 3 artiklassa tarkoitettujen toimien kustannuksista;
- c) muut yhteisön rahoituslähteet;
- d) muut mahdolliset kansalliset tai kansainväliset rahoituslähteet mukaan lukien julkinen ja yksityinen vakuutusturva, joita voidaan käyttää vahingon korjaamisesta aiheutuvien menojen korvaamiseen.

2. Näiden tietojen sekä kyseiseltä valtiolta tarvittaessa pyydettyjen tarkennusten perusteella komissio arvioi, täyttyvätkö rahaston käyttämisen edellytykset, ja määrittää käytettävissä olevien rahoitusvarojen puitteissa mahdollisimman nopeasti tuen ehdotetun määrän. Kunkin vuoden lokakuun 1 päivänä on oltava jäljellä vähintään neljäsosa vuosittain käytössä olevien varojen määrästä, jotta voitaisiin kattaa loppuvuotenaikin syntyvät tarpeet.

Komissio varmistaa eri valtioiden esittämien hakemusten oikeudenmukaisen käsittelemisen.

3. Komissio antaa budjettivallan käyttäjälle tarvittavat ehdotukset valtuuksien antamiseksi ottaa käyttöön vastaavat määrärahat. Ehdotuksiin on sisällyttävä kaikki 1 kohdassa tarkoitetut käytettävissä olevat tiedot ja kaikki muut komission hallussa olevat asiaan liittyvät tiedot, osoitus siitä, että 2 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät, sekä perustelu ehdotetuille määriille.

4. Kun budjettivallan käyttäjä on myöntänyt tarkoitukseen määrärahat, komissio tekee päätöksen tuen myöntämisestä ja maksaa tuen välittömästi kertasuorituksena edunsaajavaltiolle heti kun 5 artiklassa tarkoitettu sopimus on allekirjoitettu.

5. Menojen tukikelpoisuus alkaa 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä.

5 artikla

1. Edunsaajavaltion ja yhteisön valtiosäännön ja hallitusmuodon sekä institutionaalisia, oikeudellisia ja varainhoitoa koskevia erityisiä säännöksiä noudattaen komissio ja edunsaajavaltio tekevät sopimuksen tuen myöntämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanosta. Sopimuksessa määritellään erityisesti rahastosta rahoitettavien toimien luonne ja paikka.

2. Komissio valvoo, että myös Euroopan unionin jäsenyydestä parhaillaan neuvottelevat valtiot sitoutuvat täyttämään asiaankuuluvien sopimusten ja välineiden nojalla samat velvollisuudet kuin jäsenvaltioille tämän asetuksen mukaisesti kuuluvat velvollisuudet.

3. Vastuu yksittäisten toimien valinnasta ja sopimuksen kohteena olevan tuen täytäntöönpanosta kuuluu edunsaajavaltiolle tässä asetuksessa, tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä ja tukisopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Edunsaajavaltio kantaa tämän vastuun, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta komissiolle kuuluvaa vastuuta Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta, ja yhteiseen tai hajautettuun hallinnointiin sovellettavien varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.

6 artikla

1. Edunsaajavaltion on huolehdittava toisaalta 3 artiklassa mainittuihin toimiin tarkoitetun rahaston rahoitusosuuden ja Euroopan investointipankin sekä muiden yhteisön rahoitusvälineiden tukitoimien välisestä yhteensovittamisesta.

2. Tämän asetuksen nojalla tuettavat toimet eivät voi saada samanaikaisesti tukea asetuksissa (EY) N:o 1164/94, (EY) N:o 1260/1999, (EY) N:o 1257/1999, (EY) N:o 1267/1999, (EY) N:o 1268/1999, (ETY) N:o 3906/89, (EY) N:o 2760/98, (EY) N:o 555/2000 ja (EY) N:o 2236/95 säädetyistä rahastoista tai välineistä, ja niiden on oltavat asetuksen (EY) N:o 1266/1999 mukaisia. Edunsaajavaltion on varmistettava, että tätä säännöstä noudatetaan.

3. Erityisten vahinkojen korvaamiseen liittyvien yhteisön tai kansainvälisten välineiden nojalla korvatulle vahingolle ei voida myöntää samaan tarkoitukseen tukea rahastosta.

7 artikla

Rahaston rahoitusta saavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja sen nojalla hyväksyttyjen välineiden, yhteisön politiikkojen ja toimenpiteiden sekä liittymistä edeltävien tukivälineiden mukaisia.

8 artikla

1. Tuki on käytettävä yhden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona komissio on maksanut tuen. Komissio perii tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti edunsaajavaltiolta takaisin sen osan tuesta, jota ei ole käytetty kyseisen määräajan kuluessa.

Edunsaajavaltioiden on haettava kaikki mahdolliset korvaukset kolmansilta osapuolilta.

2. Edunsaajavaltion on toimitettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tuen maksamista seuraavan yhden vuoden määräajan päättymisestä kertomus tuen käyttämisestä siihen liittyvine selvityksineen tuen käyttöön liittyvistä menoista sekä kaikista muista kyseisten toimien rahoituslähteistä, mukaan lukien vakuutuskorvaukset ja kolmansilta osapuolilta saadut vahingonkorvaukset. Kertomuksessa on mainittava edunsaajavaltion päättämät ja suunnittelemat ennalta ehkäisevät toimenpiteet vahingon laajuuden rajoittamiseksi ja vastaavanlaisten katastrofien toistumisen välttämiseksi mahdollisuuksien mukaan.

Tämän menettelyn jälkeen komissio päättää rahaston tukitoimenpiteen.

3. Siinä tapauksessa, että kolmas osapuoli korvaa myöhemmin vahingon korjaamisesta aiheutuneet kustannukset, komissio päättää vastaavasta määrästä, joka edunsaajavaltion on maksettava takaisin sille myönnetystä tuesta.

9 artikla

Tukihakemuksessa ja rahastosta maksettavan tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä sekä rahoitus sopimuksessa, kertomuksissa ja kaikissa muissa tukeen liittyvissä asiakirjoissa määrät ilmaistaan euroina.

10 artikla

1. Poikkeustapauksissa ja jos rahastossa katastrofin tapahtumisvuonna jäljellä olevat varat eivät riitä kattamaan budjettivallan käyttäjän tarpeelliseksi katsoman avun määrää, komissio voi ehdottaa erotuksen rahoittamista seuraavan vuoden rahastovaroista. Katastrofin tapahtumisvuoden ja sitä seuraavan vuoden rahaston talousarvion enimmäismäärää ei saa missään tapauksessa ylittää.

2. Jos vahinko on uusien tietojen perusteella merkittävästi arvioitua pienempi, komissio vaatii edunsaajavaltiota palauttamaan vastaavan määrän tuesta.

11 artikla

Rahoituspäätöksissä ja kaikissa niiden perusteella tehdyissä sopimuksissa on oltava määräykset komission valvonnasta, johon osallistuu muun muassa petostentorjuntavirasto (OLAF), sekä komission ja tilintarkastustuomioistuimen asianmukaisten menettelyjen mukaisesti paikalla tekemistä tarkastuksista.

12 artikla

Komissio esittää 1 päivään heinäkuuta mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen rahaston toiminnasta kuluneelta vuodelta. Siinä annetaan erityisesti 3, 4 ja 8 artiklaan liittyviä tietoja.

13 artikla

Sen estämättä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään määräajasta, 1 päivän elokuuta 2002 jälkeen sattuneiden 2 artiklassa määriteltyjen katastrofien koettamat jäsenvaltiot ja Euroopan unionin jäsenyydestä parhailaan neuvottelevat valtiot voivat hakea rahaston tukea kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

14 artikla

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksesta uudelleen tätä asetusta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä marraskuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. MIKKELSEN
